UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

9. Nobis post hoc exilium ostende.

urn:nbn:de:hbz:466:1-56381

Visual Library

Exempl.

Huc ſpectat quoque quod in vita B. Mauritij Hungari, ex Regibus Hungariæ genus ducentis, refert Michael Pius *Cùm enim Mater eius prægnans ob diurnam febrim de valetudine deſperaret, apparuit ei Matrona præcellens, veſte candidiſſima, quæ metum omnem abſterſit, aſſerens ipſam filium parituram ſanctitate magis quàm genere illuſtrem. Memor tantùm eſſet hora partus pectus munire, & dicere:* Succurrat tibi felix Chriſti Mater, ex cuius vtero vnigenitus æterni Patris Filius proceſſit. *Addidit, vt Angelicam Salutationem ſæpius proferret. Quænam illa Matrona, tam candida, tam illuſtris, niſi* Deipara *Maria quæ hanc prolem iam in ſuam recipiebat clientelam? Propterea maxima effulſit ſanctitate miraculis clarus in vita & morte Illud de ipſo fertur planè admirabile. Cùm eius exequias celebraret Lautienſis Pontifex, & Chriſti corpus eleuaret à populo adorandum, omnibus cernentibus, ſanctum illud cadauer ſpectandæ Euchariſtiæ gratia oculos aperuit; quod idem fecit, dum Epiſcopus Calicē eleuaret, tum demum oculos clauſit. Semper Euchariſtiæ deuotiſſimus fuerat, vnde & oleum oſtiatim emendicabat vt perpetuò lucerna ante eam luceret.*

SECT IX.

NOBIS POST HOC EXILIUM OSTENDE

Mundus exilium.

MVlti ſunt qui vix agnoſcunt hunc Mundū ſibi exilium eſſe, ſed in cæcitate degentes, & obſcuratum habentes intellectum, corque ad terrena depreſſum, exilium pro patria diligunt, tenebras pro luce, carcerem pro libertate. At veri filij Dei agnoſcunt ſe etiam filios Adæ, & idipſum experiuntur multis cincti ærumnis, in illis gementes, & flentes; ſed tamen cor firmantes in Domino, & in cælum illud dirigentes, dicunt cum Propheta: *Levaui oculos meos in mōtes, vnde veniet auxilium mihi* Quod auxilium? Vtrique auxilium ad ſublevandum miſerias in hoc exilio, ad ſolamen laborum & dolorum, ad progrediendum feliciter, ad exeundum felicius, ad pertingendum feliciſſimè ad patriam & portum ſecurum. Hoc auxilium venit à Domino, qui fecit cælum & terram. *qui cuſtodit introitum & exitum noſtrum ex hoc nūc & uſque in ſæculum* Hoc auxilium venit à Montibus æternis & ſupernis, ad quos levandi ſunt oculi: ſed venit per Mariam, quæ eſt Conſolatrix afflictorum, ſolamen Viatorum, Dux & Lux eorum, donec introducat in locum eis paratum, & oſtendat eis Filium poſt finitum exilium. Viſitat ergo eos frequenter cum Filio ſuo in morbis, & ſanat; viſitat eoſdem cum Filio in vitæ termino, & manum porrigit: viſitat & eos in Purgatorio ſuo tempore, & educit cum lætitia & exultatione. Hæc tria nobis nunc paucis comprobanda ſunt exemplis, ex hiſtoria Sanctorum depromptis.

Pſal. 120

B. V. auxilium.

Sucurrit varius modis.

Primo Impetrat ſuis ſanitatem.

QVantùm ad primum, quia in morbis Maria ſæpe ſuis impetrat ſanitatem per Ieſum benedictum Filium ſuum, ideo in Litanijs invocatur ſub hoc nomine, *Salus infirmorum.* Eius certè opem innumeri ſunt experti, hodieque experiuntur. E multis paucos calebres rememoro.

Oſtenditur exēplo S. Philippi Nerii.

Notum eſt Orbi, quomodo S. Philippus Nerius ob eximiam pietatem in Virginem, ab illa & eius Filio frequenter fuerit viſitatus, Sed ſpecialiter anno 1594: cum deſperatâ eſſet à Medicis ſalute & propè moribundus, ipſa illico ad eum iacentem venit, & ſanitatem reddidit. Quàm vbi conſpexit, nullo fultus adminiculo toto corpore in ſublime eſt elatus, vnius circiter cubiti altitudine ſuprà & vltra lectulum, & Virginē clara voce cum lachrymis ſic eſt allocutus: *O chariſſima mihi Mater, itane ad me veniſti, vt his me doloribus liberares? Et quis ſum ego, qui tua præſentia ſim dignus?*

Exemplo B. Fulberti Carnotenſis Epiſcopi.

Notum eſt & de B. Fulberto Carnotenſi Epiſcopo, inſigni Deiparæ cultore, quomodò cum igne ſacro correpta eſſet lingua eius, ita vt totus arderet, nocte quadam apparuerit ei nobilis Matrona, à qua monebatur os aperire. Quod cum feciſſet, mox ex ſacris ſuis vberibus lac expreſſit in os eius, quo ita refrigerata eſt lingua, vt omnem extinxerit ardorem, & perfectæ ſanitati eum reſtituerit. Ne autem illuſio eſſe putaretur, manſerunt aliquot guttæ in genu Fulberti, quas ſudario diligenter collegit, hodieque in theſauro Eccleſiæ Carnotenſis adſervantur magna veneratione. Non alia autem fuit Matrona, quàm Virgo Deipara, cui Templum flammis abſumptum magna ſollicitudine reedificarat, cui & librum laude ipſius refertum piè dedicarat.

Item alterius Epiſcopi. Calend. Virg. 2. Feb.

Refertur & in Prato ſpirituali de quodam pio Epiſcopo ſub Feſtum Purificationis ægrotante, & Virginem obnixe rogante pro ſanitate, ad hoc vt tam ſolemni Feſto Officium celebraret. Tandem ſub tempus Proceſſionis Choro canente Antiphonam: *Adorna thalamum tuum Sion*, viſa eſt ab Epiſcopo proceſſio multarum Virginum candidata, inter quas eminebat vna geſtans infantem in vlnis. Duæ autem ex illis accedentes ad caput ægri, Angelica voce cecinere dictam Antiphonam, & cum perveniſſent ad verba iſta: *Suſcipe Chriſtum Regem, amplectere Mariam cæleſtem Portam*, Ipſa Filium depoſuit in dexteram eius, & ſiniſtro eius brachia inniti viſa eſt. Præcepitque vt ſanus ſurgeret, & Officium Dei perageret ad laudem Filij, ac plebi enarraret viſionem. Surrexit, & ſtupentibus omnibus Officium peregit, & pro Concione vniverſa hæc promulgavit. Ac non multò poſt emigravit ad Deum, Ieſu & Mariæ caſtis amplexibus poſt hoc exilium fruiturus.

Conſolatur cum filio S. Catharinam de Bononia in morbo.

S. Catharina de Bononia Ord. Clariſſarum aliquando gravi ægritudine afflicta vidit Chriſtum in ſuo Throno ſedentem, ac Deiparam cum SS. Laurentio & Vincentio, vnà cum innumeris Angelis, & quemdam in conſpectu Chriſti Regis fidibus verba illa canētē: *Et gloria eius in te videbitur*. Vidit etiam Ieſum dextrâ ſuâ apprehendentem ipſam, & dicentem: *Audi filia diligenter concentum Vide & percipe quid eſt: Et gloria eius in te videbitur.* Sic tam

vi- eius

voluit

voluit eam conſolari Ieſus & Maria in hoc exilio durante afflictione, & meminiſſe quod hoc exilium oſtenderet ei perfectius Ieſum, & gloriam eius, quodque Ieſus benedictus fructus Mariæ oſtēſurus eſſet ei Matrem ſuam in perfectione quoque gloriæ. Hæc Virgo multis poſt mortem claruit miraculis, ita vt & in illa apparuerit gloria Dei, & potentia, quia & corpus eius perfuſum fuit ſuavi odore, & ſudore è vultu manante & adhuc modò viſitur Bononiæ ita tractabile, vt Sanctimoniales illud veſtiant, & in cathedra collocent, flexibilitate membrorum tantâ, vt non tam mortua, quam dormiens videatur.

etiam S. Helenam Ordinis S Franciſci. Martyrol. Franc. 4. Nov.

Addamus & huic S. Helenam Ord. Sancti Franciſci, cui apparuit Beatiſſima Virgo totos quindecim menſes febre & pleuritide laboranti, & hymnos in ſummis doloribus decantanti. Quieſcit autem eius corpus Patavij, & ſeſe magno movet ſtrepitu, quando civitati aliqua clades imminet, puta peſtis, belli, vel ſimilis mali.

Secundo B. Virgo viſitat ſuos cum Filio in fine vitæ. Apoc. 12.

Quantùm ad ſecundum, cùm in egreſſu animæ grave incumbat bellum ab hoſte, qui omnes ſuas effundit vires, vt iuſtos, ſi fieri poſſit, vel tunc ſupplantet, & profligat in hoc vltimo prælio, ideo neceſſe eſt manu adiutrice. Tunc verum eſt illud: *Væ terræ & mari quia deſcendit diabolus ad vos habens iram magnā, ſciens quod modicum tempus habet* Illa nempe eſt poſtrema hora, in qua agitur de abſoluta victoria, & de irrevocabili perditione, vel ſalute; ideo tunc inſurgit magna ira & vi magna, immiſſis tentationibus infidelitatis vel diffidentiæ, deſperationis vel præſumptionis; *abſcondit laqueos & iuxta iter ſcandulum ponit*, inſidiasque adornat in fine itineris. Tunc etiam adſunt multæ tenebræ cum horrore mortis. Itaque his qui devoto ſibi obſequio devincti fuere, adeſt tunc Maria, vt luce ſua tenebras diſpellat, vt ſecuritatem trepidis infundat, & anxijs conſolationem, vt manum porrigat adiutricem, directricem, protectricem.

Pſal. 72.

Quocirea multi ei tunc decantare valent: *Tenuiſti manum dexterā meā, & in voluntate tua deduxiſti me, & cum gloria ſuſcepiſti me.* Inſtar Matris enim inter brachia ſuæ pietatis animas ſuſcipit, vt Filio ſuo eas finito jam exilio præſentet, vel Filium illis.

Exemplis variis oſtēditur S. Clara.

Nonnulla produximus exempla explicantes verſum illum Hymni, *Aue Maris ſtella, Iter para tutum, vt videntes Ieſum ſemper collætemur.* Vide Opuſc. primum tom. 2. lect. 15. & 16. vbi oſtendimus, quomodò apparuerit B. Virgo in termino vitæ, S. *Claræ*, ſtipata choro Virginum, multa luce circumfuſa: vnde in extremis dicebat animæ ſuæ Clara: *Vade ſecura, quia bonum habes itineris Ducē*:

S. Anton. de Padua

B. Antonius.

S. Reginaldus.

Quomodo viſitarit *S. Antonium de Padua* decantantem tunc pium illum Hymnum, *O glorioſa Domina*: Quomodo viſitarit *S. Antoninm Archiep.* ita vt moriens in illa verba erumperet: *Sancta & immaculata Virginitas, quibus te laudibus efferā* Quomodo viſitarit *B. Reginaldum*, extremam Vnctionem proprijs manibus ei impendens: Quomodo viſitarit B. Mariam Ogniacam, ita vt in extremis caneret Canticum illud Marianum, *Magnificat anima mea Dominum*:

S. Nic. Tolent.

S. Auguſtinus.

S. Hyduigis.

B Pet. Faverius.

Quomodo viſitarit S Nicol. Tolent. cum Chriſto & S. Auguſtino, eique dixerit: *Euge ſerue bone, intra in gaudium Domini tui.* Quomodo viſitarit *S. Hydvigem* extrema hæc verba proferentem, *Maria Mater gratiæ, Mater miſericordiæ, tu nos ab hoſte protege, & hora mortis ſuſcipe*: Quomodo viſitarit B. Petrum Faverium Cartuſianum in illa hora anxium deferens ſecum in vlnis puerū Ieſum, & dicens ei *Frater cur times*; Per hunc Filiū meum, *omnia tibi peccata dimiſſa ſunt*.

B. Adulphus.

Contigit idem *B. Adulpho*, qui relicto Alſatiæ Principatu, humilem ſanctamque vitam egerat in Franciſci Ordine, cui in morte anxio apparuit B. Virgo eum his verbis confortans: *Quid times, veni ſecurus, cùm totus ſis meus. Filius meus cui fideliter ſeruiuiſti, dabit tibi coronam gloriæ.* Quibus verbis ita confirmatus fuit, vt omnis horror mortis in lætitiam ſit converſus. An non his omnibus in termino exilij Filium oſtendens Maria, mirè eos lætificavit, & ſecuros reddidit de ingreſſu in patriam?

Adelinus Ephiſ. in vita eius apud Surium 22. April.

Adijciamus & hic opportunè de *S. Oportuna Abbatiſſa*, Cum graviter ægrotaret, ad eam venerunt SS. Cæcilia & Lucia: Ad quas illa blando ſermone: *Avete ſorores Cæcilia & Lucia, quid præcipit ancillæ ſuæ omnium Regina Maria*; Reſpondent illæ: *Expectat adventum tuum, vt Filio eius coniungaris in Cælo, Itaque ornata corona gloriæ, & accenſa lampade debes obviare Sponſo & Sponſæ.* Poſt lætitiam autem tam præclaræ viſionis, dum in exitu illius ſanctæ animæ Clerus & Sanctimoniales Pſalmos canerent, & ipſa cum eis; ecce reſpexit ad oſtium domus, & dixit: *En advenit Domina mea Beatiſſima Virgo Maria, cui vos commendo, quos hic ampliùs non videbo.* Extendente autem ea brachia ſua, quaſi Matrem Dei amplexari vellet, ſancta eius anima carnis vinculis ſoluta in Cælum penetravit.

Tertio adiuuat animas in Purgatorio. Brig. Reuel. lib. 4. cap. 138.

QVantum ad tertium, Maria Deipara varijs adiuvat modis animas hoc exilio ereptas, ſed tamen adhuc purgatorijs flammis ad tempus deſtinatas. Quapropter dicebat quondam S. Brigittæ. *Ego ſum Mater Dei, & Mater omnium qui ſunt in Purgatorio, quia omnes pœnæ, quæ, debentur pro purgandis peccatis eorum, per preces meas qualibet hora aliquo modo mitigantur.* Quapropter & animæ his piacularibus flammis detentæ ei inclamant: *Eya ergo Advocata noſtra, illos tuos miſericordes oculos ad nos conuerte, & Ieſum benedictum fructum ventris tui nobis poſt hoc exilium oſtende.* Hinc & ille verſus in quibuſdam Eccleſiis decantatur, & ad Deiparam dirigitur.

Ad te Pia ſuſpirant mortui,
Cupientes de pœnis erui,
Et adeſſe tuo conſpectui,
Et æternis gaudiis perfrui,
O MARIA.

Quia

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Quia verò ipſæ precibus ſuis nunc mereri nequeunt, aut ſatisfacere, nos eorum loco hæc ad Virginem & Matrem dirigimus, vt manum ſuam extendat miſeris, qui ſub pænis languent continuis, & educat è domo carceris. Et hoc ipſum ei gratiſſimum eſt; nam, vt diximus, varijs modis eas adiuvat, & adiuuari peroptat.

idque variis modis.

1. Monendo alios vt pro animabus illis orent.

Xymenez Socie. Ieſu

Primò, ſuſcitat ſervos ſibi addictos, & ſpiritum eis indit, vt pro illis animabus orent, meritaque & ſatisfactiones ſuas ſpecialiter offerant, ſpecialesque pœnitentias, ieiunia, mortificationes, chameunias ſubeant in earum opem & refrigerium. Sic legitur in vita P Baltazaris Alvarez. c. 45. de Ioanne Ximenez Societatis Ieſu Goadiutore à pietate celeberrimo: Quod cùm in Feſto omnium Sanctorum coram Imagine B. Mariæ Virginis animas in Purgatorio detentas miſeratus pro ijs oraret, doleretque tam parum à Fidelibus vivis adiuvari, audivit vocem: *Tu memineris, ô Ximeni, animarum Purgatorii.* Qui voce perculſus, ab eo tempore vſque ad obitum, per octo circiter annos omnia opera ſua, tam interna quàm externa, tam devotionis quam mortificationis, in ſuffragium earum obtulerit.

S. Chriſtina.

Sic *S.* Chriſtina mirabilis electa fuit è cælo, vt pro animabus Purgatorij continuam ageret pœnitentiam. Vide ſcripta à nobis in Vite florigera lect. 35. in die Commemorationis animarum, vbi & reperies de Sanctis Maria Ogniaca, Lyduina, Lutgarde addictiſſimis in obſequium his animabus ſatis patientibus. Idque abſque dubio, Deipara inſpirante factum fuit. Nam & animam Innocentij tertij Pontificis, quam à damnatione eripuerat, miſit Maria ad B. Lurgardem, vt eius auxilio à pænis purgatoriis poſtmodum liberaretur. Hiſtoriam refert Thomas Cantiprato in vita eius apud Surium.

2. Liberat vel mitigat earum pœnas per Angelos & per electos:

Secundò, viſitat eas per Angelos, & per electos, & liberat eas, vel mitigat earum pænas: Obtempetant enim Angeli piæ voluntati Deiparæ in adiuvandis ſervulis vel ancillis ſuis, ſive in vita, ſive in morte, ſive poſt mortem. Hoc his aſſerit verbis S. Bonaventura in Speculo Virginis: *Michael Dux & Princeps militiæ cæleſtis tuis Virgo paret præceptis in defendendis in corpore, & ſuſcipiendis de corpore animabus Fidelium, ſpecialiter tibi, ô Domina, & die ac nocte ſe commendantium.*

S. Magdalena.

Sylueſter in Roſa aurea.

Sic legimus in vita *S. Magdalenæ*, cùm divinitùs translata eſſet in antrum, vbi egit vitam admirabilem in pœnitentia per triginta annos Angeli apparuerunt ei, & per illos deducta fuit ad loca infernalia, vt videret pœnas damnatorum; & poſteà ad Purgatorium, vbi ſpiritus pij eius orationes enixè poſtolarunt & pro ſe ipſis frequentes preces. Deinde cùm reducta eſſet ad antrum ſuum & ſpeluncam, in cuius ore crucem erexerat Sanctus Michael contra adverſarias poteſtates, dictum eſt ei ab Angelo: *O Magdalena, Deus tuus quem diligis, vult te locũ iſtũ lachrymis rigare, ut futuris ſæculis ſis exemplum pœnitentiæ. Hic tanto tempore moraberis, quanto amor tuus Ieſus in terris.* Vtique Magdalena non tam pro ſe ſatisfecit, cui erant condonata peccata & peccatorũ pænæ per ardentiſſimã contritionẽ & dilectionẽ, idipſum atteſtante Domino: *Dimiſſa ſunt ei peccata multa, quia dilexit multũ:* ſed pro peccatoribus & pro animabus in purgatorijs flammis detentis potuit ſuas offerre ſatisfactiones, ideoque per Angelos ad purgatorium locum deducta fuit, vt miſereretur ſuper pænis earum.

B. Henricus.

Hyacinth Choquetius in SS. Belg Ord. Præd.

Huc etiam refert quod legimus de Beato Henrico de Calſtus Ord. S. Dominici Virgini devotiſſimo, cùm enim eum iam graviter ægrotantem, quidam interrogaret, *Num ſine Purgatorio tranſiturus eſſet ad gloriã;* reſpõdit cumn ſecuritate: *Beatiſſima Virgo Maria in exitu animam meã ſuſcipiet, & pluſquam trecentas animas mecũ de Purgatorio abducã in Cælum.* Nimirum illas animas donaverat ei B. Virgo, Mater eorum qui agunt in Purgatorio, voluitque eas deduci per ſervum ſuum fidelem, & ad ſe adduci, vt eis poſt hoc exilium & carcerem illum temporaneum oſtenderet Filium ſuum, & quidem æternum.

3. Viſitat eas per ſe ipſam & pœnis liberat maxime die Sancto Paſchæ.

Tertiò, viſitat eas Maria per ſeipſam, & educit in libertatem. Dionyſius Cartuſianus, extaticus Doctor dictus, refert ſolitam eſſe Deiparam animas è Purgatorio liberare in die ſancto Paſchæ ita vt ei per participationem conveniat, quod de Filio eius ſcriptum eſt Iſaiæ 49 *Dedi te in fœdus populi, vt ſuſcitares terrã, & diceres his qui vincti ſunt exite, & his qui tenebris, Reuelamini.* Hoc ipſum hac narratione confirmat: Duo ſocietate ſpeciali iuncti & amicitia fuere, quorum alter pro ſocio orare negligens, continenter eius iacturam. Huic poſt Feſtum Natalis Chriſti defunctus apparuit, dicens: Nihil mihi profuiſti tuo fletu; Ecce ſingulis annis in Natiuitate Filij ſui multitudine comitata Beatorum ſpirituum ad Purgatorium deſcendit Deipara, indeque permultas liberat animas, quoniam tali nocte Regem peperit gloriæ, Cumque proximè elapſo Nativitatis Feſto deſcenderet ipſa ad nos, ſperabam me precibus tuis ab ea educendum, ſed fruſtra. Cum igitur idem facere ſolita ſit proxima nocte Reſurrectionis Dominicæ, eo quòd Chriſtus Filius eius ea nocte ſanctos Patres è limbo liberarit, rogo ne ceſſes cum lachrymis orare, vt me dignetur nocte iſtâ liberare. Pro ſigno autem efficaciæ precum tuarum, ſcies te exauditum, ſi tibi vltra non apparuero. Cumque deinceps ampliùs non ſe præbuerit viſendum, creditur nocte illa per Deiparam ereptus.

Die natalis Domini.

Ex hoc exemplo collige, quòd Virgo Deipara quibuſdam feſtivitatibus (ex privilegio ſibi è Filio ſuo indulto) tamquam Conſolatrix afflictorum, & Mater omnium, etiam eorum qui carcere expiatorio detinentur, eos viſitet, conſoletur, educat, & ad Filij ſui viſionem perducat. Hi tamen ſolent præparari per preces & ſatisfactiones viuentium, apud Chriſtum & Deiparam intervenientium;

tium ideo defunctus iſte conſodali ſuo apparuit, eius expoſcens preces pias & ferventes, ſemotis inutilibus lamentis & fletibus, ſolo amicitiæ privatæ titulo eductis, nec in Deum ad intercedendū relatis. Talia enim lamenta & lachrymæ potius aggravare videntur eorum pænas, quam alleviare & mitigare.

Tho. Cātip. lib. 2. cap. 53. punct. 16.

Vnde ſic hac de re diſſerit Th. Cantiprato pius & eruditus: *In mortuum produc lachrymas, id eſt in altum, duc, ad Deum ſcilicet: Temperant enim calorem ignis Purgatorii. Si autem immoderatas lachrymas dederis inanes ſunt, & nullum refrigerium præſtant.* Matris relatione didici, inquit ipſe, quod narro. Avia mea filium habuit primogenitum, indole inſigni, & decore præcipuum, quo mortuo inconſolabiliter doluit. Illa autem inconſolabiliter lamentante, apparuerunt ei iuvenes in via quadam cum ingenti gaudio gradientes. Cumq; memor filij eum inter illos nō eſſe videret, & fleret, ecce poſt alios filium lento gradu ſubſequentē agnovit. Cui Mater cum gravi clamore dixit: *Et quid eſt, fili quod ſolus & non cum aliis graderis retardatus*, Cui ille in toga laterali magnum æque pondus oſtendens, dixit: *Ecce Mater, lacrhrymæ quas pro me inaniter fudiſti, quarum pondere ab aliorum proſecutione retardor. Ad Deum ergò lachrymas commutabis, & in præſentia Sacrificii Corporis Chriſti cum eleemoſynis pauperum pro me corpium effundes, & liberabor ab incommodo quo gravor.* Nota tamen, Lector, diſpenſatione divinâ, vel ad conſolationē, vel ad correctionem Matris, ſe dixiſſe inanibus lachrymis à comitatu ſodalium retardatum: quia meritis quidem viventium defuncti iuuari poſſunt, ſed nullis demeritis impediri.

Etiam Feſto Aſſumptæ Virgini Liberantur animæ è purgatorio.

Quòd autem dictum eſt Deiparam educere, animas aliquas de Purgatorio in die Reſurrectionis & in die Nativitatis Filij, idem piè creditur facere in die anno Aſſumptionis ſuæ. Et quidem in die ipſa, qua in Cælum aſſumpta fuit, & coronata à Filio, Purgatorium fuiſſe evacuatum, pia & probabili opinione tradit Ioannes Gherſon, quem ſequuntur & alij contemplativi Doctores. Nam ſi in die coronationis Reginæ carceres aperiuntur, quantò magis in coronatione illius, quæ Regem Regum peperit pro miſerorum conſolatione? Nec minus piè credimus adhuc quotannis eadem feſtivitate recurrente aliquas animas liberari in gratiam huius clementiſſimæ Matris. Nam ſi Sancto Franciſco à Chriſto promiſſum aſſerunt Annales Franciſcani, in die ei annuè feſtivo aliquas animas ſibi donandas, quàm potiori ratione dicemus id Matri Dei conceſſum?

Lib. 3. Epiſt. vlt.

Huc facit Hiſtoria à B. Petro Damiano relata. Ibi narrat mulierem quamdam Romæ defunctam alteri nocte præviâ Aſſumptioni apparuiſſe. Cumque ab ea quæreret, quomodo ſe habere à morte ſua; Reſpondit: Non levis me pæna cruciavit vſque hodiè: at hac nocte Regina cæli pro nobis preces fudit, meque cum multis alijs de locis pænarum eripuit: imò totidè liberavit, vt numerum totius Romanæ plebis excedat. Cumque altera mulier de rei veritate ambigeret, dixit ei hæc defuncta: Scito in ſignum veritatis, quam tibi modò aperio, te hac ipſa die poſt annum moritura. Quod & factum eſt.

Illud quoque hic non eſt prætereundum, vtpotè confirmans hactenus dicta de B. Virgine, animas purgatorijs focis detentas viſitante & liberante, quod Pontifex Ioannes XXII. aſſerit in Bulla quam vocant Sabbatinam, ſibi apparuiſſe B. Virginem in veſte candida Carmelitana, ei præcipiendo vt evulgaret Fratribus Carmelitis, & omnibus ſacrum Scapulare Ordinis eorum piè geſtantibus ad ſepulchrum vſque, cum obſervatione eorum, quæ in Sodalitio Carmeli præſcribuntur, ſe eos proximo Sabbatho à morte eorum è Purgatorio liberaturam. Quam quidem Bullam cum privilegijs à B. Virgine Deipara conceſſis confirmarunt multi Pontifices, vt patet ex libellis de hoc Sodalitio Carmeli, ſive Scapularis editis, de quo & nos rurſum alibi diſſeruimus. Sic ergo promittit Maria benedicta benedictum fructum ſuum Ieſum omnibus pijs ſuis ſervulis oſtendere; ſed his maximè qui eius geſtant Inſignia & Symbola cum devotione ſincera, inter quæ voluit eſſe ſpeciale, iſtud ſacrum Scapulare. Quapropter virtute illius Virgineæ teſſeræ, multas animas à Purgatorij flammis liberas tranſire mox à morte, oſtenſum fuit non ſemel Sanctæ Tereſæ, vt teſtatur Alphonſus à Matre Dei Carmelita excalceatus, de privilegijs Scapularis diſſerens, & nonnulla miracula quæ in Hiſpanijs contigere virtute Scapularis recenſens.

Scapulare ſacrum piè geſtantes liberātur cito purgatorio.

Lib. 2. Apumc. 52

Concludamus hæc omnia exemplo quod refert Tho. Cātipr. Vidi, inquit ipſe, quemdā Canonicū Cameracenſis Eccleſiæ, qui ſe in religioſo Cantipratenſi Cœnobio ad Ordinē tranſtulit regularem. Hic cum Beatiſſimū Apoſtolū & Evangeliſtam Ioannem in vita ferventiſſimè dilexiſſet, poſt mortem illius cuidam Canocico eius in viſione viſum eſt apparitionem huiuſmodi ſe videre. Acceſſit ſcilicet idem Apoſtolus ad B. Virginem Matrem Chriſti, rogans eam ſuppliciter, & ſic dicens: *Ecce anima amici noſtri torquetur in pænis. Veni obſecro, & liberes eam, quia etſi in vita perfectè non vixit, tamen vitam ſuam pro magna parte correxit.* Nec mora, annuit Virgo Virgini, & ad Purgatorium deſcendentes animam liberatam adducunt, & ſecum transferunt ad ſuperna. Cognovimus hæc per illum qui vidit, & teſtimonium perhibuit, & ſcimus quia verum eſt teſtimonium eius.

Hinc piè pingitur Chriſtus iuxta Mariam Matrem Sanguinem fundens, quem quidem Maria charo ſuo colligens gremio, ſpargit ſuper animas expiatorijs pænis detentas, & infra Ieſum & Mariam depictas quaſi locum indulgentiæ poſtulantes, & ſuffragia viuorum, meritaque Chriſti & Virginis ſibi applicari depoſcentes. Quod ipſum ſe præſtare Maria oſtendit hac Sanguinis Filij ſui diſ-

perſione

perſione & diffuſione, ad flammas & pœnas eorũ extinguendas. Quam picturam nouiſſimè erexerunt Florineſes in Altari ſuo priuilegiato pro defunctis.

Alij pingunt Chriſtum ſpargentem Sanguinem ſuper animas defunctas, & eorum focos; Virginem autem ex altera parte lac ſuum fundentem, vt commixtum ſanguini eis proſit ad indulgentiam. Quo quidem lacte ſignificatur dulcedo & benignitas candida Virginis erga omnes eius auxilio indigentes etiam poſt hanc vitam.

Dum fluit è Chriſti benedicto vulnere Sanguis,
Et dum virgineum lac pia Virgo premit.
Lac fluit & Sanguis; Sanguis coniungitur & Lac:
Sic fit Fons vitæ, Fons & origo boni,
Fit Fons qui totum à peccatis abluit Orbem,
In quo mundatur commaculatus homo.
Fit Fons rore ſuo miſeris ſuccurrere natus,
Quos Orci purgans flamma ſitire facit.

SECT. X. Chriſtus D. à Clementia cõmendatur. Luc. 15.

O CLEMENS.

CHriſtus Dominus maximè commendatur à clementia ſacris in litteris. Vndè illud eius Elogium eſt laudis plenum: *Hic peccatores recipit, & manducat cum illis.* Licet .n. hæc verba in eum Phariſæi intorſerint animo malevolo, tamen verè ad eius laudem pertinent & clementiam. Propterea etiam de illo ſcriptum eſt, & de eius clementia: *Calamum quaſſatum non confringat & linum fumigans nõ extinguet:* Hoc eſt, miſeros & infirmos peccatores non adiget ſua auſteritate & potentia ad deſperationem ſalutis, quaſi eos confringendo aut extinguendo per ſeueritatem: ſed ad fiduciam eriget, reparabit, animabit: per ſuam benignitatem & clementiam, ſcintillamque fidei & ſpei adhuc in eis fumigantem benigno flatu ſuo reaccendet.

Iſa. 42.

Hæc eius clementia maximè elucet in eo quod ab ipſo geſtum legimus erga mulierem in adulterio deprehenſam. Audita enim eius accuſatione, dicit accuſatoribus: *Si quis ſine peccato eſt, primus in eam lapidem mittat.* Poſtea mulierem interrogat: *Nemo te condemnauit? Nec ego te condemnabo. Vade, iam noli ampliùs peccare.* Quid clementius? quid benignius? Sed & ipſum eius factum myſterio clementiam indicante plenum eſt. Scribebat .n. in terra, & inclinabat ſe dum accuſatur adultera, quaſi diſſimularet accuſationem, & quaſi aliud agens ad alia attenderet, quia eius clementia non lubenter audit accuſationem. Accuſatoribus autem abeuntibus, erexit ſe. Quod admirans S. Amb. *Vide Chriſti clementiã, cùm accuſatur mulier, caput inclinat Chriſtus; eleuat autem vbi deficit accuſator: ita nullum damnare vult, omnes cupit abſolui.* Notant & aliqui Interpretes, quòd ſcriberet in terra accuſationem Phariſęorũ, quaſi ſignificãs facilè delendam, vtpotè ſignatã in monumento pulueris minimè diuturno.

Ioan. 8.

Epiſt. 78.

Deipara Virgo Maria à clementia commendatur ſicut & Filius: immò quadam ratione magis quam Filius, quia cùm ipſe ſit Iudex etiam ſeueritatem quandoque exerceat neceſſe eſt: debet enim & à iuſtitia commendari, quæ ei ex officio incumbit. De hac re ſic loquitur S. Anſel. *Velocior nonnumquam eſt ſalus invocato nomine Mariæ, quàm invocato nomine Ieſu. Non quòd illa potentior ſit, nam per illum ipſa potens eſt: ſed quia Matrem ſic vult Filius honorare, & quia Filius eius Dominus & Iudex eſt, diſcernens merita ſingulorum. Dum ergò Filius ſuo nomine non exaudit, iuſtè facit, invocatus autem nomine Matris, etſi invocantis merita non merentur, Matris tamen merita intercedunt.*

B. Virgo etiam à Clementia laudanda.

Anſel. li. de Eccl. V. cap. 6.

Ideò etiam B. Laur. Juſtin. *Nos igitur in honorem iſtius Virginis præcinamus in confeſſione Deo noſtro. Ipſum veneremur in Matre, & Matrem honoremus in Filio. Vtriq; vota noſtra fideliter exoluamus, quatenus Filium Genitrice interpellante pro nobis vincamus, mundum, diabolũ ſuperemus, & in regnum introeamus æternum. Vniuerſa autem hæc vt faciliùs conſequamur, Tu, ô B. Dei Genitrix, Virgo fœcunda, cœli porta, delinquentium ſpes, pro nobis intervenire digneris. Non te repellit qui naſci voluit ex te, honorauit te, requieuit in te, teq; collocauit apud ſe qui fecit te Ieſus Chriſtus Dominus noſter.*

Seren de Nativ. Mariæ.

Si verum eſt generaliter illud Sapientis, de Rege. *Roboratur clementiâ thronus eius:* id maximè verum eſt Regina noſtra Maria, cui inclamamus voce vnanimi & publica: *O clemens, ô pia!* Et iterum alibi reſonat Eccleſia in eundem ſenſum, *O benigna, ô Regina, ô Maria!* Thronus itaque Mariæ Reginæ noſtræ vndique refulget & fulcitur clementia, ideoque ad illum acceſſus & facilis & felix. Sedet & ipſa in Throno & Tribunali, ſed omnibus accedentibus extendit Virgã clementiæ, ne quiſquam decidat corde, aut terreatur majeſtate. Immò verum eſt de illa, quod Sapiens pronunciauit in eius typo de forti muliere, *Lex clementiæ in lingua eius,* Nihil loquitur niſi de clementia, illã impendit accedentibus ad ſe, pro illa continuis interceſſionibus apud Filium agit, nihil aliud reſpirat niſi clementiã. Sicut non poteſt à Sole lux, ab igne calor, à balſamo & aromaticis herbis odor ſeparari: ſic nec à Maria clemẽtia, quia ei innata eſt inviolabiliter, & cũ dignitate Matris Dei legẽ & gratiã clementiæ diuinitùs accepit, cuius numquã poteſt obliuiſci. In oculis illam circũfert, in lingua, in facie, in corde, in pedibus, in manibus. O verè & perfectè clemens Maria!

Prov. 20.

Prov. 31.

Olim ad S. Clementem M. qui re & nomine verè Clemens erat, refugium habuêre Chriſtiani in exilio agentes, in Inſula Vrbis Cherſonæ ad ſecanda marmora condemnati. Cum enim maxima aquę penuria laborarent, rogarunt S. Clementem, vt eis clementer providere dignaretur, quia ſciebant orationis ipſius apud Deum potentiam. Ipſe oratione communi peracta, oſtendit eis locum in quo viderat Agnũ de ſub cuius pede Fons viuus emanabat. Invenerunt ergò ibi aquam vbertim fluentem, qua ſitim explere, & neceſſitati potuerunt affatim ſubvenire. Nos in hoc exilio varijs fracti laboribus egemus refrigerio, egemus aqua ſitim & laſſi-

tudinem